

متن پرسش

باسمه تعالی، باسلام خدمت استاد گرانقدر: ۱. حدود ۲ سال است که در رابطه با کار فرهنگی در مسجد، نسبت به یکی از مسئولین احساس می کردم که با کارها و برنامه های بنده مشکل دارد و بصورت مداوم در خصوص آن موضوع که احساس می کردم ایشان مشکل دارد به صورت مستقیم نظرشان را می پرسیدم که ایشان در همان لحظه می گفتند نه، کار خوبی دارید انجام می دهید و ادامه دهید. ولی پس از مدتی از رفتار و حرکات و نظراتی که از ایشان می شنیدم بر عکس و مخالف کاری بود که انجام می دادم. اکنون بعد از ۲سال حقیقتا از ایشان کدورتی در دلم پدید آمده که حتما یکی از موانع پیشرفت روحی و فکری من شده است، با یکی از دوستان که کاملا از اوضاع مطلع بودند مشورت کردم، ایشان گفتند چنین نظر و فکری که من در مورد ایشان دارم کاملا اشتباه است و ایشان چنین قصدی نداشته. حال میخواستم ببینم به حرکات و سکنتات و قول و فعل ۲ساله ایشان نگاه کنم و یا به حرف دوستی که گفتند دارم اشتباه می کنم؟ شرایط را چگونه بسنجم که از حد اعتدال و انصاف خارج نشوم؟ برای رفع این کدورت قلبی و فکری چه کاری انجام دهم؟ چون ایشان یکی از مسئولین مسجد است، رابطه خود را با ایشان و با مسجد با توجه به کدورتی که از ایشان دارم چگونه ادامه دهم؟ ۲. طبق شرایط خاصی که در مسجد و کانون فرهنگیمان پیش آمده، کار فرهنگی در آن به عنوان حجاب بزرگی برایم شده است و دائما از نظر روحی و فکری، حقیر را آزار می دهد، ادامه کار فرهنگی مسجد را با توجه به مشکل بالا چگونه تشخیص می دهید؟ در صورتی که قرار است حتما در کار فرهنگی شرکت داشته باشم، نحوه جلوگیری از مشکل پیش آمده چیست؟ در شرایط فرهنگی و اعتقادی جامعه که نیاز به کار فرهنگی دارد و با توجه به مشکلی که در مسجد ما پیش آمده، آیا لازم است با توجه به وظیفه خود در قبال کار فرهنگی و توانایی انجام آن، در مسجد و کانون دیگری مشغول به کار شوم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام همین طور که می فرمایید اگر کسی بتواند فعالیت فرهنگی داشته باشد نباید از انجام آن کوتاهی کند و اگر احساس می کند در جایی زمینه‌ی لازم برای فعالیتش نیست بهتر است به جای دیگری رود که زمینه هست. در ضمن تا آنجا که می توانید سعی کنید به مؤمنین بدبین نباشید و کار آنها را حمل بر صحت کنید. هرچند لازم باشد بدون سر و صدا محل فعالیت خود را تغییر دهید. موفق باشید